

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยเป็นอุตสาหกรรมที่มีลักษณะเด่นเฉพาะตัวแตกต่างจากอุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ กล่าวคือเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่ต้องอาศัยทรัพยากรประเภทสิ้นเปลืองมาเป็นวัตถุดิบในการผลิต แต่อาศัยสภาพทางธรรมชาติ บรรยากาศ และวัฒนธรรมประเพณีที่สั่งสมกันมาช้านานจนเป็นเอกลักษณ์ ตลอดจนฤดูกาลซึ่งเป็นจุดอ่อนหรือข้อจำกัดของอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น ภาคเกษตรกรรม กลับกลายเป็นจุดขายที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่มีส่วนส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย เนื่องจากประเทศไทยมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลากหลายรูปแบบ เช่น ทะเล ภูเขา น้ำตก เกาะแก่งต่างๆ เป็นต้น ซึ่งแต่ละรูปแบบก็จะมีจุดเด่นแตกต่างกันไปในแต่ละฤดูกาลที่แปรเปลี่ยน ทำให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติให้เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยได้ตลอดทั้งปี

จากลักษณะเด่นเฉพาะตัวดังกล่าวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ประกอบกับการที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีกระบวนการกระจายสินค้าและบริการไปสู่ผู้บริโภคที่แตกต่างจากสินค้าอุปโภคบริโภคโดยทั่วไป โดยสินค้าอุปโภคบริโภคทั่วไปนั้นผู้ขายจะต้องนำสินค้าไปเสนอขายยังตลาดที่ใกล้แหล่งผู้บริโภคให้มากที่สุด ในขณะที่สินค้าและบริการท่องเที่ยวจะดึงดูดผู้บริโภคให้เดินทางไปบริโภคยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ด้วยตนเอง ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมสำคัญที่ทำรายได้ให้แก่ประเทศไทยปีละหลายแสนล้านบาท ดังแสดงในตารางที่ 1 ทั้งนี้ นอกเหนือจากรายได้จากนักท่องเที่ยว¹ และนักท่องเที่ยว² ชาวต่างประเทศแล้ว รายได้จากการเดินทางท่องเที่ยวและทัศนอารของนักท่องเที่ยวและนักทัศนาจรชาวไทยไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ภายในประเทศของตนเอง ก็มีส่วน

¹ ผู้เยี่ยมเยือนประเภทที่มีการพักค้างแรมอย่างน้อย 1 คืน ในแหล่งที่พักบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่ที่เดินทางไปเยี่ยมเยือนในครั้งนั้นๆ

² ผู้เยี่ยมเยือนประเภทที่ไม่มีการพักค้างแรมในแหล่งที่พักบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่ที่เดินทางไปเยี่ยมเยือนในครั้งนั้นๆ

ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศได้เป็นอย่างดีเช่นกัน โดยนอกจากจะสามารถลดการไหลออกของเงินตราไปยังต่างประเทศและทำให้มีเงินหมุนเวียนภายในประเทศมากขึ้นแล้ว ยังส่งเสริมให้มีการว่าจ้างแรงงานเพิ่มมากขึ้น เกิดการขยายตัวของภาคเศรษฐกิจ อันจะนำมาสู่การพัฒนาของประเทศในด้านต่างๆ ต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในธุรกิจหรืออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจการบินและการคมนาคมรูปแบบต่างๆ ธุรกิจโรงแรมและที่พัก เป็นต้น

ตารางที่ 1.1

รายรับของประเทศไทยจากภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ระหว่างปี 2541 – 2550

ปี	รายรับจากนักท่องเที่ยว (ล้านบาท)			
	ชาวต่างประเทศ	ชาวไทย	รวม	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2541	242,177	187,898	430,075	-
2542	253,018	203,179	456,197	6.07
2543	285,272	210,516	495,788	8.68
2544	299,047	223,732	522,779	5.44
2545	323,484	235,337	558,821	6.89
2546	309,269	289,987	599,256	7.24
2547	384,360	317,225	701,585	17.08
2548	367,380	334,717	702,097	0.07
2549	482,319	322,534	804,853	14.64
2550	547,782	380,417	928,199	15.33

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ข้อมูล ณ วันที่ 6 พฤษภาคม 2551)

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า รายรับของประเทศไทยจากภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีอัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นทุกปี ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุมาจากการที่ประเทศไทยมีสถานที่ท่องเที่ยวมาก มายหลายรูปแบบกระจายอยู่ตามภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ ทำให้นักท่องเที่ยวทั้ง

ชาวไทยและชาวต่าง ประเทศที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยมีตัวเลือกของแหล่งท่องเที่ยว เป้าหมายมากมาย ซึ่งหนึ่งในตัว เลือกที่น่าสนใจและได้รับความนิยมอย่างสูงในหมู่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวค่อนข้างสูง เนื่องจากทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่มีอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ที่ยังไม่ถูกรบกวนมากนัก จึงทำให้ทรัพยากรที่มีอยู่สามารถที่จะพัฒนาให้เกิดประโยชน์ในด้านการท่องเที่ยวได้อีกมาก

แต่เดิม แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศส่วนมากจะอยู่ในบริเวณพื้นที่ตอนบนของจังหวัด เช่น ชายหาดต่างๆ บริเวณอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี เป็นต้น เนื่องจากสภาพทางธรรมชาติที่สมบูรณ์ สงบ และสวยงาม ตลอดจนการคมนาคมที่สะดวกสบาย ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว หรือรถประจำทางที่ใช้ระยะเวลาเพียงไม่นาน การเดินทางโดยรถไฟ หรือการเดินทางโดยเครื่องบินมายังสนามบินปลายทางคือสนามบินหัวหิน ซึ่งจากปัจจัยด้านการคมนาคมที่เอื้ออำนวย ประกอบกับความนิยมที่เพิ่มมากขึ้นจาก

ชื่อเสียงที่เพิ่มมากขึ้นของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ตอนบน ทำให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศต่างพากันเดินทางมาท่องเที่ยวยังจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เพิ่มมากขึ้นในทุกๆ ปี ดังแสดงในตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2

จำนวนนักท่องเที่ยวและนักทัศนาจรทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เดินทางมายังจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างปี 2544 – 2547

รายการ	2544	คิดเป็นร้อยละ	2545	คิดเป็นร้อยละ	2546	คิดเป็นร้อยละ	2547	คิดเป็นร้อยละ
นักท่องเที่ยว ชาวไทย(คน)	801,284	72.9	835,591	73.62	825,930	74.38	854,700	74.04
นักท่องเที่ยว ชาวต่างประเทศ (คน)	297,838	27.1	299,433	26.38	284,418	25.62	299,702	25.96
รวมจำนวน นักท่องเที่ยว(คน)	1,099,122	100	1,135,024	100	1,110,348	100	1,154,402	100
นักทัศนาจร ชาวไทย (คน)	591,049	95.44	620,495	95.57	768,283	96.55	820,443	96.5
นักทัศนาจร ชาวต่างประเทศ (คน)	28,271	4.56	28,779	4.43	27,486	3.45	29,758	3.5
รวมจำนวน นักทัศนาจร(คน)	619,320	100	649,274	100	795,769	100	850,201	100
รวมนักท่องเที่ยว และนักทัศนาจร (คน)	1,718,442	64:36:00	1,784,298	64:36:00	1,906,117	58:42:00	2,004,603	58:42:00

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากตารางที่ 1.2 จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวและนักทัศนาจรที่เดินทางมายังจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมากกว่าชาวต่างประเทศ โดยจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยในปี 2547 มีจำนวนถึง 854,700 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2544 ที่มีจำนวน 801,284 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ในขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในปี 2547 มีจำนวน 299,702 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2544 ที่มีจำนวน 297,838 คน คิดเป็นร้อยละ 0.63 ส่วนนักทัศนาจรนั้น ในปี 2547 มีนักทัศนาจรชาวไทยจำนวนถึง 820,443 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2544 ที่มีจำนวน 591,049 คน คิดเป็นร้อยละ 38.81 ในขณะที่นักทัศนาจรชาวต่างประเทศในปี 2547 มีจำนวน 29,758 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2544 ที่มีจำนวน 28,271 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และหากมองภาพรวมแล้ว จะพบว่าในปี 2547 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีจำนวนนักท่องเที่ยวและนักทัศนาจรทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศรวมกันทั้งสิ้น 2,004,603 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2544 ที่มีจำนวน 1,718,442 คน คิดเป็นร้อยละ 16.65

จากจำนวนนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตอนบน ส่งผลให้ผู้ประกอบการหันมาลงทุนในธุรกิจในด้านต่างๆ ในพื้นที่ดังกล่าวมากขึ้นตามไปด้วย โดยอาจไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่เคยสงบและสวยงาม นักท่องเที่ยวบางกลุ่มที่มีความต้องการพักผ่อนในสถานที่ท่องเที่ยวที่สงบและเป็นธรรมชาติอย่างแท้จริงจึงได้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการท่องเที่ยว โดยเลือกที่จะเดินทางท่องเที่ยวไปตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ทางตอนใต้ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เพิ่มมากขึ้น เช่น บริเวณอำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน เป็นต้น

ทั้งนี้ จากอำเภอบางสะพานใหญ่ไปทางทิศเหนือประมาณ 20 กิโลเมตร ไม่ไกลจากชายหาดหัวหินนัก มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจแห่งหนึ่ง คือ ชายหาดบ้านกรูด ซึ่งยังมีความอุดมสมบูรณ์ทางทรัพยากรธรรมชาติ อีกทั้งความเงียบสงบเหมาะกับการพักผ่อนสำหรับผู้รักความเป็นส่วนตัว จุดเด่นของหาดบ้านกรูดอยู่ที่ชายหาดซึ่งมีทรายสีขาวนวลความยาวกว่า 12 กิโลเมตร ลักษณะหาดโค้งมนคล้ายพระจันทร์เสี้ยว น้ำทะเลสีฟ้าครามใสสะอาดตัดกับสีสดใสของเรือหาปลา และชายฝั่งที่เต็มไปด้วยทิวสนและสวนมะพร้าวอันร่มรื่น ทั้งนี้ หาดบ้านกรูดแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือหาดด้านเหนือและหาดด้านใต้ โดยมีเขาธงชัยกั้นกลาง ตัวหาดมีลักษณะลาดเอียงและน้ำตื้น บริเวณริมหาดเต็มไปด้วยสัตว์ทะเลชนิดต่างๆ ทั้งหอย ปูลม และยังคงมีรายงานว่าพบปลาวาฬขนาดเล็กบริเวณนี้ด้วย ซึ่งความอุดมสมบูรณ์ทางระบบนิเวศของชายหาดบ้านกรูดนั้นมาจากแนวปะการังน้ำตื้นขนาดใหญ่ ลักษณะเป็นรูปวงรียาวประมาณ 500 เมตร กว้างประมาณ 300 เมตร เป็นปะการังกลางน้ำ (Patch Back) อยู่ห่างจากชายฝั่งประมาณ 1,000 เมตร ซึ่งพบในประเทศไทยน้อยมาก และจัดว่าเป็นแนวปะการังที่ใหญ่เป็นอันดับสองของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบไปด้วยปะการังก้อนจำนวนมากซึ่งมีผิวคล้ายผลมะกรูด ชาวบ้านแถบนั้นจึงเรียกว่าปะการังหินกรูด และเป็นที่มาของชื่อหาดบ้านกรูดจนถึงปัจจุบัน แนวปะการังหินกรูดมีความสำคัญต่อระบบนิเวศมาก เนื่องจากเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำนานาชนิด จึงเป็นแหล่งศึกษาปะการังและระบบนิเวศใต้ทะเลที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของประเทศไทย และถือเป็นลักษณะเฉพาะตัวอีกประการหนึ่งที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาเที่ยวและพักผ่อนยังชายหาดบ้านกรูด

นอกจากนี้ ชายหาดบ้านกรูดยังมีแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงที่น่าสนใจอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นหมู่เกาะใกล้เคียง เช่น เกาะร่ำร่ำ เกาะทะลุ หรือสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ เช่น อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า ณ หว้ากอ อุทยานแห่งชาติหาดวนกร เขาช่องกระเจก อ่าวมะนาว อ่าวบ่อทองหลาง ตำนักรวมพลวงชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ พระมหาธาตุเจดีย์ภักดีประกาศ เป็นต้น

นอกจากจุดเด่นด้านบรรยากาศ ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงดังที่ได้กล่าวไปแล้ว ชายหาดบ้านกรูดยังมีทำเลที่ตั้งที่สะดวกต่อการคมนาคม โดยขณะนี้รัฐบาลอยู่ระหว่างการศึกษาคำขอโครงการลงทุนในเส้นทางสายหลักสายใหม่ เพื่อใช้เป็นเส้นทางลัดสู่ภาคใต้ บริเวณแหลมผักเบี้ย จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเมื่อโครงการเสร็จสิ้นน่าจะเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่จะส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวยังจังหวัดทางภาคใต้เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ซึ่งอยู่ในภาคใต้ตอนบนและมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดเพชรบุรี เนื่องจากการเดินทางโดยรถยนต์มีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้นและใช้เวลาในการเดินทางน้อยลง

พร้อมกันนี้ รัฐบาลยังได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลภาคใต้ตอนบน โดยได้มีการวางแผนพัฒนาพื้นที่พิเศษบริเวณชายฝั่งทะเลภาคใต้ตอนบนเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 4 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง ภายใต้ชื่อ “โครงการริเวียร่า (Riviera Zone)” ซึ่งรัฐบาลได้จัดตั้งเป็นวาระแห่งชาติ โดยโครงการดังกล่าวได้รับการบรรจุไว้ในแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2550-2553 รวมถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) สาระสำคัญส่วนหนึ่งของโครงการ ได้แก่การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในรัศมีรอบประจวบคีรีขันธ์ 100-200 กิโลเมตร และช่วงรอยต่อระหว่างประจวบคีรีขันธ์กับชุมพร รัศมีพื้นที่ 250-300 กิโลเมตร โดยวางแผนจัดทำท่าเทียบเรือท่องเที่ยวบ้านกรูด แคมป์ไฮท์อุทยานแห่งชาติหาดวนกร ศูนย์บันเทิงครบวงจร (Entertainment Complex) ศูนย์สินค้าปลอดภาษี โรงแรมและรีสอร์ทระดับ 5 ดาว บริเวณบางสะพาน ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว บูดิคแอเรีย ฯลฯ ซึ่งจะทำให้ชายหาดบ้านกรูดและบริเวณแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงมีความน่าสนใจและมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในหมู่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวจะอยู่ภายใต้แนวคิดที่มุ่งเน้นการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมกันด้วย (<http://www.ftawatch.org/news/view.php?id=9425>)

ด้วยเหตุผลต่างๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะเสนอโครงการจัดตั้งธุรกิจที่พักตากอากาศหรือรีสอร์ทขนาดเล็กบนชายหาดบ้านกรูด เพื่อเป็นอีกทางเลือกหนึ่งให้กับนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนบนชายหาดที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ โดยผู้ศึกษาได้วางแผนจะทำการวิเคราะห์ด้านการตลาดและการเงินก่อนเป็นอันดับแรก เพื่อดูความเป็นไปได้ของโครงการดังกล่าว จากนั้นจึงจะจัดทำแผนการตลาดของโครงการเป็นลำดับต่อไป โดยรายละเอียดของโครงการ เช่น ลักษณะของที่พัก รูปแบบของห้องพัก จะกำหนดหลังจากได้รวบรวมข้อมูลจาก

แหล่งข้อมูลต่างๆ และวิเคราะห์ข้อมูลอย่างละเอียดแล้ว เพื่อให้ลักษณะการดำเนินงานสอดคล้องกับสถานที่ ความต้องการและรสนิยมของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย รวมถึงสภาพการแข่งขันของธุรกิจที่พักตากอากาศบนชายหาดบ้านกรูด ทั้งนี้ โครงการจัดตั้งธุรกิจที่พักตากอากาศขนาดเล็กในครั้งนี้นี้ ผู้ศึกษาจะคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการก่อสร้างรวมไปถึงการดำเนินงานทุกด้านของโครงการ เพื่อให้กระทบต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติให้น้อยที่สุด

1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา

เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการทำธุรกิจที่พักตากอากาศหรือรีสอร์ทขนาดเล็กบนชายหาดบ้านกรูด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากการวิเคราะห์สถานการณ์การตลาด และสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ด้าน คือ

- 1) ศึกษาสภาพธุรกิจและแนวโน้มด้านการตลาด
- 2) ศึกษาความเป็นไปได้ด้านการเงิน

1.3 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาจะมุ่งเน้นศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งรีสอร์ทขนาดเล็ก บนชายหาดบ้านกรูด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยการรวบรวมข้อมูลและสร้างสมมติฐานทางการเงิน รวมถึงศึกษาและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพธุรกิจและแนวโน้มของตลาดจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ประกอบการธุรกิจที่คล้ายคลึงกันในพื้นที่

1.4 ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

1.4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดของรีสอร์ทขนาดเล็กบนชายหาดบ้านกรูดนั้น ผู้ศึกษาจะทำการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ประกอบการเจ้าของธุรกิจที่พักตากอากาศหรือรีสอร์ทบนชายหาดบ้านกรูด จำนวน 3 ราย ได้แก่ ผู้ประกอบการเจ้าของธุรกิจร้านอาหาร เบย์วิวบีชรีสอร์ท และบ้านมนตราบีชรีสอร์ท โดยเหตุผลที่เลือกสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเจ้าของธุรกิจรีสอร์ททั้ง 3 รายดังกล่าว เนื่องจากคุณลักษณะของที่พักตากอากาศหรือรีสอร์ท ที่ตั้ง รูปแบบ ขนาด เป็นต้น ที่มีความใกล้เคียงกันกับที่พักตากอากาศหรือรีสอร์ทในโครงการของผู้ศึกษา ทั้งนี้ ผู้ศึกษาจะทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ เช่น ประเภทและจำนวนของ

นักท่องเที่ยวที่เข้าพัก ช่องทางหลักของรายได้ของสถานประกอบการ อัตราค่าบริการห้องพัก เป็นต้น เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการประมาณการรายละเอียดต่างๆ ของโครงการฯ ของผู้ศึกษาเอง และนอกจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเจ้าของธุรกิจที่พักตากอากาศหรือรีสอร์ตแล้ว ผู้ศึกษายัง จะทำการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวและเข้าพักยังสถานที่พักตากอากาศ หรือรีสอร์ตบนชายหาดบ้านกรูดด้วย

ในส่วนข้อมูลปฐมภูมิเกี่ยวกับสัดส่วนการสนับสนุนเงินทุนที่ผู้ลงทุนหรือผู้กู้จะได้รับ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ และระยะเวลาในการชำระคืนเงินกู้ นั้น ผู้ศึกษาจะทำการเก็บข้อมูลโดยการ สอบถามจากเจ้าหน้าที่สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ส่วนข้อมูลราคาประเมินของที่ดินที่ใช้ในการ ก่อสร้างโครงการที่พักตากอากาศหรือรีสอร์ตของผู้ศึกษา จะนำมาจากราคาประเมินของสำนักงาน ที่ดินประกอบกับการสอบถามราคาจากผู้ขายที่ดินในบริเวณนั้น

1.4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

เช่น แนวโน้มด้านการท่องเที่ยวในอนาคต ข้อมูลด้านสถิติของนักท่องเที่ยว ข้อมูลจาก สำนักงานสถิติแห่งชาติ ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับชายหาดบ้านกรูด รายชื่อและอัตราค่าห้องพักของ สถานที่พักตากอากาศ รีสอร์ต หรือโรงแรมต่างๆ บนชายหาดบ้านกรูด ข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ซึ่งได้จากการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเอกสาร เช่น แผ่นพับ (Brochure) ต่างๆ จุลสาร วารสาร หนังสือ และเว็บไซต์ของหน่วยงานต่างๆ เช่น การ ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานท่องเที่ยว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นต้น

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ช่วยให้ทราบถึงสภาพการท่องเที่ยวและสภาวะปัจจุบันในการทำธุรกิจ รวมถึง แนวโน้มความเจริญของการท่องเที่ยวของชายหาดบ้านกรูด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. ช่วยให้ผู้ที่สนใจประกอบการเกี่ยวกับธุรกิจที่พักตากอากาศหรือรีสอร์ต และโรงแรม ได้มีโอกาสนำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาในครั้งนี้มาเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจต่อไป

1.6 นิยามและความหมาย

1.6.1 คำจำกัดความด้านการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)

ผู้เยี่ยมชมเยือน (Visitor) หมายถึง บุคคลที่เดินทางจากสถานที่ถิ่นพำนักถาวรของตนเอง ไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อน เยี่ยมญาติมิตร ศึกษาหาความรู้ การกีฬา การศาสนา ติดต่อธุรกิจ การประชุม การรักษาสุขภาพ หรือเพื่อประกอบภารกิจใดๆ โดยมิได้รับค่าจ้างในระหว่างการเดินทางดังกล่าว ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ผู้เยี่ยมชมเยือนที่ค้างคืนกับผู้เยี่ยมชมเยือนที่ไม่ค้างคืน

(1) ผู้เยี่ยมชมเยือนเยือนประเภทที่มีการค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน ในจังหวัดที่เดินทางไป ในครั้งนั้น หรือเรียกว่า “นักท่องเที่ยว (Tourist)”

(2) ผู้เยี่ยมชมเยือนเยือนประเภทที่ไม่มีการค้างคืนในจังหวัดที่เดินทางไปในครั้งนั้น หรือเรียกว่า “นักทัศนอาจร (Excursionist or Same Day Visitor)”

สถานพักแรม หมายถึง สถานที่ที่นักท่องเที่ยวใช้พักระหว่างเดินทาง สามารถจำแนกตามลักษณะการให้บริการได้เป็น 9 ประเภท ดังต่อไปนี้

(1) โรงแรม หมายถึง ที่พักที่สร้างขึ้นเฉพาะและแบ่งเป็นห้องพัก มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักเดินทาง และเก็บค่าเช่าเป็นรายห้อง

(2) เกสต์เฮ้าส์ หมายถึง บ้านที่ดัดแปลงหรือสร้างขึ้น และแบ่งห้องเป็นที่พักแรมโดยเก็บค่าเช่า

(3) บังกะโล หมายถึง ที่พักที่กลุ่มบุคคลหรือสถาบันจัดไว้เพื่อให้นักท่องเที่ยวโดยเก็บค่าเช่า

(4) รีสอร์ท หมายถึง ที่พักที่มีลักษณะห้องพักเป็นหลักๆ มีบริเวณแวดล้อมด้วยธรรมชาติ

(5) บ้านรับรอง หมายถึง ที่พักที่หน่วยราชการ บริษัท หรือเอกชน จัดไว้เพื่อใช้รับรองหรือพักผ่อนโดยไม่เก็บค่าเช่า เช่น

(5.1) บ้านรับรองของหน่วยราชการ หมายถึง ที่พักที่หน่วยราชการจัดสร้างไว้ในจังหวัดต่างๆ เพื่อให้รับรองแขกของทางราชการหรือผู้เกี่ยวข้องเข้าพัก สถานที่พักในลักษณะนี้มักจะไม่ต้องเสียค่าเช่า

(5.2) บ้านรับรองของบริษัทเอกชน หมายถึง ที่พักที่บริษัทเอกชนได้จัดสร้างไว้ในจังหวัดต่างๆ เพื่อรับรองหรือให้พนักงานของบริษัทที่เดินทางไปจังหวัดนั้นๆ ได้ใช้เป็นสวัสดิการของบริษัท

(6) บ้านญาติหรือบ้านเพื่อน หมายถึง บ้านญาติมิตรของนักท่องเที่ยวที่จัดให้เป็นที่พักแรมโดยไม่เก็บค่าเช่า

(7) โมเต็ล หมายถึง ที่พักที่สร้างขึ้นเฉพาะโดยเก็บค่าเช่า มีห้องพักแต่ละห้อง หรือมีห้องพักส่วนหนึ่งที่มีลักษณะและการใช้สอยเช่นเดียวกับโรงแรม แต่เนื่องจากลักษณะการใช้ห้องพักประเภทนี้ในประเทศไทยส่วนใหญ่ไม่ใช่เพื่อการท่องเที่ยว ดังนั้นในการรวบรวมข้อมูลสถานพักแรมจึงไม่นับรวมห้องพักประเภทนี้รวมอยู่ในห้องพักสำหรับนักท่องเที่ยว

(8) ที่พักของหน่วยราชการ ณ แหล่งท่องเที่ยว หมายถึง ที่พักของหน่วยราชการต่างๆ ที่ตั้งอยู่ ณ สถานที่ทำการของหน่วยราชการซึ่งอยู่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวนั้น เพื่อไว้บริการให้นักท่องเที่ยวได้เข้าพัก โดยการจะเข้าพักแต่ละครั้งจะต้องติดต่อกับหน่วยงานเจ้าของสังกัดก่อน เช่น ที่พักของอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้และเขื่อนต่างๆ การไฟฟ้าฝ่ายผลิต กรมชลประทาน เป็นต้น

(9) ที่พักอื่นๆ เช่น

(9.1) วัด หมายถึง สถานที่ประกอบกิจกรรมทางศาสนา ซึ่งได้จัดบริเวณส่วนหนึ่งให้เป็นที่พักสำหรับผู้เดินทาง และบริการโดยไม่คิดค่าเช่า นอกจากผู้เข้าพักจะทำบุญถวายวัดตามกำลังศรัทธา

(9.2) หอพักเยาวชน หมายถึง ที่พักที่กลุ่มบุคคลจัดไว้เพื่อสมาชิกของกลุ่มมาใช้บริการ โดยเสียค่าเช่าในอัตราประหยัด และเปิดให้บุคคลภายนอกมาใช้บริการได้ เช่น หอพักเยาวชนของกลุ่ม YMCA เป็นต้น

(9.3) ระยะเวลาพำนักรถยนต์ หมายถึง จำนวนวัน (คืน) ในการเข้าพักยังสถานพักรถสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง ระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

1.6.2. คำจำกัดความด้านค่าใช้จ่าย

จำแนกเป็นหมวดค่าใช้จ่ายหลัก 7 หมวด ดังต่อไปนี้

(1) ค่าที่พัก หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่จ่ายเป็นค่าเช่าหรือค่าบริการให้แก่สถานพักรถ เช่น โรงแรม เกสต์เฮาส์ รีสอร์ทหรือบังกะโล ที่พักอุทยาน ค่าบำรุงวัด (กรณีพักรวัด) เป็นต้น

(2) ค่าอาหาร และ/ หรือ เครื่องดื่ม หมายถึง มูลค่ารวมของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหาร และ/ หรือ เครื่องดื่ม ทุกรายการที่จ่ายภายในจังหวัดที่เดินทางท่องเที่ยว เช่น ค่าอาหารในภัตตาคาร ร้านอาหาร ร้านหาบเร่แผงลอย เป็นต้น

(3) ค่าบริการท่องเที่ยวในพื้นที่ หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่จ่ายเพื่อเป็นค่าบริการนำเที่ยวโดยตรงแก่ผู้นำเที่ยว (ไกด์) ค่าผ่านประตูเพื่อเข้าชมพิพิธภัณฑ์ อุทยาน สวนสัตว์ โบราณสถาน ค่าเข้าชมอุทยานแห่งชาติและการแสดงต่างๆ ค่าธรรมเนียมบริการการใช้ห้องสมุด การเข้าชมสวนสนุก ศูนย์แสดงสินค้า เป็นต้น

(4) ค่าพาหนะเดินทางในพื้นที่ หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่จ่ายเพื่อเป็นค่าเดินทางระหว่างท่องเที่ยวภายในจังหวัด เช่น ค่ารถไฟ รถโดยสารประจำทาง³ ในจังหวัด รถบริการนำเที่ยว⁴ รถยนต์โดยสารสาธารณะ (Taxi) สามล้อเครื่อง สามล้อถีบ รถม้า รถยนต์เช่า เรือหรือพาหนะอื่นๆ ที่ใช้ใน

³ รถที่ใช้ขนส่งผู้โดยสารตามเส้นทางที่กำหนดคิดค่าบริการเป็นรายบุคคล และมีที่นั่งเกินกว่า 7 คนขึ้นไป ทั้งที่มีเครื่องปรับอากาศและไม่มีเครื่องปรับอากาศ

⁴ รถที่ใช้บริการท่องเที่ยว ซึ่งจัดกำหนดการไว้ล่วงหน้ามีการเก็บค่าบริการเป็นรายบุคคลในลักษณะเหมาจ่าย และมีที่นั่งเกินกว่า 7 คนขึ้นไป

การเดินทางทางน้ำและทางทะเล⁵ เป็นต้น โดยไม่รวมค่าใช้จ่ายที่จ่ายเป็นค่าโดยสารระหว่างจังหวัด และค่าใช้จ่ายอันเกิดจากรถยนต์ส่วนบุคคล⁶ ของนักท่องเที่ยว

(5) ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก เช่น ค่าใช้จ่ายที่จ่ายเพื่อซื้อสินค้าทั้งสินค้าอุปโภคและ/หรือ บริโภค เช่น สินค้าประเภทวัตถุดิบ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ผ้าไหม เครื่องหนัง สินค้า แบรินด์เนม เป็นต้น เพื่อนำกลับไปยังถิ่นที่อยู่ถาวรของตน โดยไม่ใช่วัตถุประสงค์เพื่อการจำหน่ายต่อ

(6) ค่าใช้จ่ายทางด้านความบันเทิง เช่น ค่าใช้จ่ายที่จ่ายเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อความสำราญ/ บันเทิง เช่น ค่าบริการเชิงสุขภาพ ค่าบริการสำหรับกิจกรรมกอล์ฟ ดำน้ำ ล่องแก่งและกีฬาต่างๆ ค่าธรรมเนียมบริการการชมการแสดงทางศิลปวัฒนธรรม การแสดงสินค้า ค่าเช่าอุปกรณ์กีฬาบางชนิด เช่น เจ็ตสกี บานานาโบ๊ต เป็นต้น

(7) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าทำบุญ ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟิล์มสำหรับถ่ายภาพ เป็นต้น

⁵ พาหนะที่นักท่องเที่ยวใช้ในการข้ามฟากไปยังแหล่งท่องเที่ยวอีกแหล่งหนึ่งที่อยู่นอกพื้นดิน ได้แก่ เรือสำราญ เรือเช่าโดยสารทางน้ำ เรือโดยสารตามชายฝั่งทะเลและข้ามมหาสมุทร ทั้งแบบมีตารางและไม่มีตารางเวลา เช่น เรือเฟอร์รี่ เรือเรือเหมาลำ เป็นต้น

⁶ รถยนต์ส่วนตัวของนักเดินทาง หรือรถยนต์ของหน่วยราชการ หรือเอกชน ที่นักเดินทางใช้โดยไม่มีอัตราค่าบริการ มีขนาดและลักษณะใดก็ได้